

AMAGERBRO SKOLE

1910

1960

FÆLLESSANGE

Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer,
os alle til lyst og fromme.
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme.

Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

Thi takker vi Gud, vor fader god,
som lærken i morgenrøde
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde.
Den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde.

Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde.
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde.

Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde;
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde;
end tindre da må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

Grundtvig.

Vort skolehus er bygget i noget sælsom stil,
som stemmer lidt til alvor og ikke blot til
smil:
En mid'alders højborg, et gammelt
ridderslot
med alentykke mure – en bolig for en drot.

Hver dreng og hver pige, som gør vor skole
gavn,
er med til den at højne, så den får bedre
navn.
For nogle er den mulig lidt af et helligt
sted,
om ikke just en kirke, så dog et bindeled.

Og alle kække drenge og piger ligeså,
som her i denne skole har været siden små,
som lyttet har til ordet, der fra kateder
kom,
indrømmer, de var glade, når de fik tænkt
sig om.

To verdenskrige trodsed' vor skole og
består.
Lykønskninger af hjertet den af os alle får.
Det første halve hundred' gik nogenlunde
godt.
Gid næste må bevare vor gamle borg,
vort slot!
K. E. W.

PROGRAM FOR UNDERHOLDNINGEN

Samlet og skrevet af overlærer *Valdemar Nielsen*
Sangkoret ledes af kommunelærer *H. Mathiasson*

1. Indledningssang ved skolekoret

Mel.: Bamses fødselsdag.

I året nittenhundred' ti
stod skolen bygget færdig
i ensom majestæt, så fri,
så yppig og ærværdig.
Skolen bli'r halvtreds i da',
et hurra skal skolen ha'
med en tak så ligefrem
fra sekstitusind hjem.

Ad lange, øde veje før
man asede til »Borgen«
langs tjørnehæk og pilerør
hver sludfuld vintermorgen.

Og børnene med traskotramp
stak over marker vide,
hvor morgendis og grøftedamp
i sagte tåge glide.

Selv vejene var blot af jord,
ej asfalt eller stene,
til gengæld ingen biler for
omkring til alles gene.

Fra sporvogn var der langt at gå,
og bussen kørte ikke;
lidt efter lidt det blev dog så,
som det i dag sig skikke.

Nu hviner færds'len rundt omkring
og skaber os problemer,
ku' blot vi få en mellemting
blandt disse to ekstremer.

Nu vil vi føre Dem en stund
i tiden helt tilbage
med sangen, der så stærk og sund
lød her de første dage:

2. Indvielsessangen, august 1910 — Skolekoret synger

Mel.: Når solen ganger til hvile.

Når skolens klokker os kalde,
og arbejdsdagen er nær,
da samles vi hver og alle,
som skolens gerning har kær.
Vi kommer fra spredte veje,
fra hjem i øst og vest,
med alt vor bedste eje,
med sæden til fremtidens høst.

Men før vi begynder på dagen
med al dens syssel og færd,
med al dens ivrige jagen,
med tankernes travle hær,
så står vi et øjeblik stille
og samler de spredte sind;
med salmens ord de milde
vi vier vort arbejde ind.

I dag vor skole begynder
sin fremtids arbejdsdag,
det skoleklokken forkynder,
for det vi har hejst vort flag.
Nu samles de spredte tanker,
som fugle på samme gren;
og hjerterne sammen banker,
og store og små er som een.

Et fælles ønske vi bærer,
vor nye skole til held:
at både barn og lærer
må øse af livets væld,
at freden må herske herinde,
mens arbejdet går sin gang,
så fremtidens mand og kvinde
kan løfte vor Dannevang.

Så hilser vi dig med ære,
vort nye skolehus;
gid altid i pagt du må være
med åndens vingesus!
Og gid de kommende slægter,
som her skal fostres frem,
ej ånd og liv fornægter
i fremtidens skole og hjem.

3. Recitation — Causeri over skolens tarv

*Det er i disse dage 50 år siden, skolen kaldte på sin store flok,
for de små, der i april begyndte, fyldte den ikke nok;
men snart flokkedes piger og drenge fra husene fjern og nær,
så alle rammer sprængtes om skolens virke her.*

Man flytted' ud med klasser til filialer små.

Jeg kender en elev, der aldrig hovedskolen så:

På Ør'sundsvej hun started', omtrent ved Røde Kro,

hvor i den lave længe de første skridt hun tog;

så midt i Sverrigsgade hun lærte et par år,

til sidst ved Sundby Vandtårn hun ældste klasse når.

En seks-familjers villa, som man endnu kan se,

blev brugt til skole, det var i Lynette Alle,

(kommunen siden laved' med navnene »et tricks«;

men huset ligger stadig på Backersvej nr. 6).

Dog disse trængselstider omsider blev forbi,

da Vestre Borgerdyd gik hen og gav sin barneskole fri,

så vi ku' flytte ind der på vor nye filial

i Peter Vedelsgade med tyve klassers tal.

Så gik da årene en tid med arbejdsfred og ro,

men pludslig banked' Tysken på vor dør med hånden kno,

og skønt en lærer lukked' op med »Danmark frit« i hånd,

vi måtte pænt fortrække, her var plads ej mer' for ånd.

Til gengæld gav vi plads på filialen til en del,

der stille søgte vejen frem til hele Danmarks vel.

Den femte maj blev landet frit, men endnu gik et år

før hjemkomstsangen skulle lyde stærkt i skolens gård.

4. Hjemkomstsangen, april 1946. — Skolekoret synger

Mel.: Marken er mejet.

Skolen er fri! – Nu vi atter er hjemme;

Flaget smælder allerede lystigt fra sin stang.

Året, der svandt, vi i hast ej vil glemme,

dog i dag skal ene glæden rummes i vor sang.

Snart skal fred og ro – varigt sætte bo –

nu da vore »gæster« har forladt AMAGERBRO.

Skolen er fri! – Den slår op sine døre,
 favnende os alle i et klart Velkommen hjem.
 Kunne den tale, så fik vi at høre,
 hvor den medfart, den har været ude for, var slem.
 Håndværksfolk med flid – har den sidste tid –
 fjernet alle grimme ar og spor af vold og slid.

Skolen er fri! – Så i dag vil vi feste,
 selv om vi den ofte ønsked' hen, hvor peb'et gror;
 vi nu har lært, det for os er det bedste,
 at vi har en skole, hvor vi sige kan, vi »bor«.
 Når vi her i da' – sangen slutter a' –
 for AMAGERBRO et rigtigt leve lyde ska'!!

5. Lidt fra skolens liv — (Recitation og sang)

Mel.: Skolemesterens sang.

Vi af skolens rammer givet har et rids,
 men mon kundskabstørsten stillet blev tilfreds?
 Vi har stræbt i fede som i magre år
 at få målet nå't fra vår til vår,
 derfor skulle vi vel også lige se
 på, hvor kært sig vore børn kan te.

Mel.: I sku' ha 'set mig, da jeg kom –

I sku' ha 'set os, da vi kom til skole,
 hvor var vi søde som små!
 Vi med besvær kun kunne nå de stole,
 vi sku' sætte os på.
 Stavning vi lærte min tro
 tingel-tangel så småt,
 og kuglerammen var go'
 tingel-tangel og flot.

Vi fra de famlende forsøg, de første,
 omsider da kom igang.
 Kunnen fik vi, der efter kundskaber tørste,
 lig' fra regning til sang.
 Så kom da fagenes fest
 tingel-tangel så småt,
 hvor mange lektier blev læst
 tingel-tangel så flot.

Vi leved' ind os i naturens verden,
 dens lande, planter og dyr;
 fulgte historiske personers færden,
 kunst ej heller vi skyr.
 Matematik og fysik
 tingel-tangel så småt
 tit over ho'det os gik
 tingel-tangel så flot.

Hånden vi øvede i sløjd og tegning,
 de fleste fandt det vist rart.
 Syning og frikadellekødbollestegning
 gavnligt var, så vi klart.
 I gymnastik vi tog fat
 tingel-tangel så småt,
 endte omtrent i spagat
 tingel-tangel så flot.

Vågne og rustede til hverdagslivet
 vi ud i kampen vil gå,
 håbende, dygtigheden, vi fik givet,
 prøven her vil bestå.
 Pligt nu og ansvar vi får
 tingel-tangel så småt,
 pengene kommer og går
 tingel-tangel så flot.

I sku' ha' set os, da vi kom til skole,
 hvor vi var søde som små!
 Vi med besvær kun kunne nå de stole,
 vi sku' sætte os på.
 Alt, hvad vi lærte, min tro,
 tingel-tangel så småt,
 vil bære blomster og gro
 tingel-tangel så flot.

6. — så er det elevernes tur — (Optræden)

7. Fællessang — Amagerbro Skoles kampsang

Mel.: Når vinteren rinder i grøft og i grav.

Syng med, kammerater, vi tramper i takt;
det letter os båndenes strammen,
når glade i rækken, i fællesskabets pagt,
i sport, gymnastik, i vort arbejde' er lagt:
Vi fra AMAGERBRO vil stå sammen.

Syng med, kammerater, for samling gi'r magt;
vi sejrer, når viljen er flammen,
der alle besjæler, så ingen bli'r forsagt.
Hvor ungdom skal kappes, man ser os på vagt:
Vi fra AMAGERBRO vil stå sammen.

Syng med, kammerater, og lyd vort: Giv agt!
husk altid, at skolen er rammen,
hvor frejdigt din plads du skal fylde, hvor med takt
du åbent og ærligt skal færdes. Som sagt:
Vi fra AMAGERBRO vil stå sammen.

8. Afslutningssang — (Solo med skolekorets støtte)

Mel.: Svensk sømandsmelodi.

Til slut vi vil samles i tonernes brus,
når vi har fest,
skolen er bedst.
Vi har Dem fortalt lidt i flæng om »vort hus«,
vort jubilæumshus,
50 år er gået, elever med flid
til højeste stillinger kom i den tid.
Fortiden tro
AMAGERBRO
sætter sit mål i ro.

Vi håber, at skolen i kommende tid
– hverdag som fest –
tjener os bedst,
så stadig i tryghed vi kan fæste lid
til disciplin og flid.
Vi ønsker vor skole på højde med krav,
som stilles af tiden og samfundets tarv.
Fortiden tro
AMAGERBRO
sætter sit mål i ro.

Ja, mindes vi alle med stolthed hver stund
– hverdag som fest,
vi var din gæst –
da kan vi dig hylde med hjerte og mund,
hver gang din tid er rund.
Vi derfor vil standse al videre snak
og bringe vor trestusindstemmige tak.
Fortiden tro
AMAGERBRO
sætter sit mål i ro.

Fra „Skolen ved Sundholm“s første tid

»Amagerbro skole« blev oprettet den 1. april 1910 og hed dengang »Skolen ved Sundholm«. Mange år efter fik den det navn, den har nu. Bygningen var imidlertid ikke færdig til indrykning, da skoleåret begyndte den 1. april, så børn og lærere måtte i månederne indtil sommerferiens begyndelse »gæsterere« i de nærmeste skoler. Det var mærkelige skemaer, der blev udleveret. Først kunne man have et par timer på Øresundsvej, så skulle man skynde sig hen i Prinsessegade, og som afslutning på dagen måtte man undervise på Østrigsgades skole. Klokken 18 sluttede den lange skoledag, men de stakkels efter-siddere – svederne, som de allerede dengang kaldtes – måtte holde ud til kl. 19. – En fremmed lærer, som studerede københavnske skoleforhold, udbrød forbavset: »Holder man virkelig her skole om natten?«

I »Skolen på Øresundsvej«, ikke den store, røde bygning tæt ved Amagerbrogade, men et lille, tilsyneladende faldefærdigt hus ved »Røde Kro«, »gæstererede« vi også. Det ligger der endnu den dag i dag, men benyttes ikke som skole. Her var så fugtigt, at svamp bredte sig et godt stykke op ad væggene. Skolebetjenten klistrede en aften, efter at børnene var gået, nogle plakater, han havde fundet i bygningen, over svampene for at skjule uhyggen; men da vi kom om morgenen den næste dag, var mindet om svampene ikke forsvundet. Plakater-

ne var nemlig: »Svampebilleder til skolebrug«. – I øvrigt var der rart og hyggeligt på Øresundsvej. Det var som at opholde sig i et lille bondehus.

På den gamle tekniske skole i Prinsessegade, hvor vi også havde tilhold, var der derimod nærmest uhyggeligt. Bordene var gamle udtjente tegneborde, og af rigtige stole var der ingen. Børnene sad på høje »treben«, en slags taburetter, der kunne minde noget om barstole. De var ikke behagelige at sidde på, og det kneb ofte med at holde balancen.

Ved sommerferiens slutning i 1910 stod Amagerbroskolens bygning færdig. Som enhver kan se, er den bygget i en slag borgstil, og afdøde skoledirektør Fossing sagde om den, at den var en af de smukkeste skolebygninger i landet. Da den toges i brug, var den meget frit beliggende. Der var ingen bebyggelse langs fælleden, og Amagerfælledvej eksisterede ikke som almindelig færdselsåre. På østsiden af skolen lå en klynge små huse, nogle med stråtag – en rigtig landsbyidyl. Tog man til skolen over Langebro pr. cykel eller til fods, fik man, hvis vejret da ikke var alt for slet, en både smuk og forfriskende tur, så man oplivet kunne begynde dagens gerning. Tog man sporvogn enten i den ene eller den anden retning, havde man stykket fra Amager boulevard at gå. Det var også en herlig tur langs med den prægtige

K. CHRISTENSEN
BREMENSGADE 18 **AMAGER 418**
GAS - VAND - VARME

tjørnehæk, der strakte sig fra Fælledejskrydset helt hen til Sundholmsvej og i blomstringstiden var et væld af skønhed. Den faldt i de følgende år stykke efter stykke for bebyggelse, og vor sorg blev for hver gang større.

På indvielsesdagen vandrede vi i sluttede rækker – børn og lærere – fra de steder, hvor der var blevet undervist før ferien, til vor ny skole. Efter at have taget de smukke klasseværelser i besiddelse samledes alle til fest i gymnastiksalen, ved hvilken lejlighed frk. Anne Bruuns alvorlige sang blev sunget. Anden gang, man hørte den, var i 1945, da vi fik skolen tilbage, efter at tyskerne havde brugt den som larsaret. –

Allerede en af de første skoledage skete der et uheld, idet en dreng, der havde brækket et ben i sommerferien, og som vi derfor skulle passe godt på, faldt i frikvarteret og brækkede benet igen. Han blev kørt på hospitalet, og den lærer, der havde haft gårdvagt, tog til hjemmet om aftenen for at høre, hvorledes drengen havde det. Han blev forbavset over at træffe et par glade forældre. Det forholdt sig nemlig sådan, at benet efter det første fald var blevet sat galt sammen. Nu blev der rådet bod herpå. Drengen kom sig, og det ben, der havde været brækket, var lige så stærkt og sad lige så godt som det, der aldrig havde været beskadiget.

Der hændte imidlertid også en virkelig sørgelig begivenhed i vort første skoleår. Selv om den ikke fandt sted på skolen, berørte den os alle dybt og smerteligt. I 3. klasse var der en ualmindelig rar og velbegavet dreng, som blev skudt af sin broder. De to drenge havde siddet og leget fredeligt sammen. Broderen griber da en revolver, og uden at vide, at den var ladt, skød han på sin broder, der døde af skuddet. Drengen blev bisat fra Sundby kirke, og en stor del af skolens elever og personale var til stede.

Disciplinen behøvede man dengang ikke at tage sig af. Den håndhævedes på dren-

gesiden af viceinspektøren og på pigesiden af viceinspektrisen. Opstilling på legepladsen samt op- og nedgang til eller fra klasseværelserne gik af sig selv. – Lærerinderne var stolte over, at deres viceinspektrice holdt fortræffelig orden med små midler. Derover var lærerne en lille smule irriterede og spillede en anekdote ud, der skulle sige: pigerne er naturligvis forkuede. Anekdoten – det var altså ikke en virkelig begivenhed, men kun en spøg – lød således: En lærerinde, som en aften var alene på skolen med sin klasse kl. 17 til 18, og som havde haft gårdvagt kl. 17, glemte at sige til en pige, hun havde sat til muren, at hun skulle gå op bag klassen. Straks efter at lærerinden er kommen op i klasseværelset, tager hun fat på undervisningen med en sådan iver, at hun fuldstændig glemmer pigen, der er sat til muren. Da timen var forbi, måtte eleverne og lærerinden gå ud ad drengesiden, fordi rengøringspersonalet var i færd med at vaske trapperne på pigesiden. – Den stakkels pige ved muren blev altså ikke set og – næste morgen stod hun der endnu. Hun havde ikke turdet gå derfra uden tilladelse. – Det var som sagt kun en anekdote.

Da man ikke behøvede at tage sig af disciplinen, kunne man med al kraft tage sig af selve undervisningen, men det kneb

Skolen bruger også

Fabrik: Sigurdsgade 26
Central: 14037 & 14437

med materiellet. Vi ville gerne have haft et lysbilledapparat, men et sådant blev ikke bevilget. Personalet prøvede så at klare sagen på egen hånd. Først skaffede vi billeder ved at dyppe postkort, der var hvide på bagsiden, og andre billeder i olie for at gøre dem transparente. De blev, om ikke gode, så dog heller ikke helt uanvendelige, og mærkeligt nok kom netop på dette tidspunkt den første spire til postkortapparater i handelen. Det var hos legetøjs-handlere og lignende steder. Apparaterne kostede 7 kr., og lyskilden var en lille petroleumslampe. Kort efter kom der en bedre model frem med to noget større petroleumslamper, og den kostede 25 kr. En sådan købte vi og forbedrede den ved at indsætte to cykelacetylenlygter i stedet for petroleumslamperne. Apparatet blev snart yderligere forbedret, idet en elev, hvis fader var elektriker, fik ham til at installere elektrisk lys i apparatet. Ved den tid kom der finere apparater frem, og en lærerinde fik fra en forretning på Strøget fat på et af de dyreste, der kostede 135 kr. Vi skulle nu se, hvilket der var bedst. Et klasseværelse måtte naturligvis mørklægges, og en mor syede sorte gardiner til os, så at man i løbet af kort tid kunne lukke lyset ude fra ethvert almindeligt klasseværelse på skolen.

Ved prøven viste det sig, at det billige apparat var det bedste, fordi en anden fader, som var fotograf, havde skaffet os en linse fra et forstørrelsesapparat, og ved et tilfælde passede denne fine linse i vort apparat.

Vi havde ofte besøg fra udlandet på den ny skole. Var de fremmede fra England eller Amerika, lod vi en dreng, som havde en smuk stemme, synge engelske sange; var de besøgende fra Frankrig, havde frk. Haunstrup let ved at sætte dem ind i skolens forhold, idet hun talte glimrende fransk, og da vi engang havde besøg fra Rusland, blev gæsterne modtaget med »Fordum du sendte os«, der gik på den gamle russermelodi. Vi lærte hurtigt børnene,

også i de små klasser, første vers af de nordiske nationalsange, så at vi kunne modtage gæster fra broderlandene på en festlig måde, når de kom på besøg i klasserne.

Det var ikke sjældent, at en klasse tog på udflugt. Amagerbanen var lige blevet åbnet, og fra den sendtes opfordringer om klassebesøg til billig pris til Dragør. På sådanne udflugter lærte vi efterhånden, at skolens navn – Skolen ved Sundholm – var uheldigt. Hvis nogen spurgte børnene: »Hvad for en skole er I fra?« og børnene svarede: »Sundholm«! bemærkedes tilbage: »Nåh, så er I altså fattiglemmer«! Denne bemærkning sårede eleverne, da der var en del fattige blandt dem. Disse gik til daglig i træsko. For at de elever, der gik med læderfodtøj, ikke skulle se ned på de traskobærende, sagde frk. Haunstrup den første rigtige skoledag til klasserne: »Det er ingen skam at gå i træsko, det har jeg selv gjort som barn, og den rigeste mand på Amager, ejeren af Løjtegaard, går i træsko.«

Imidlertid nærmede den første jul sig. Det store juletræ, som i den nederste gymnastiksal nåede helt op til loftet, var smykket med »levende« lys og stilfuld pynt. Alle børnene samledes og sang salmer. Frk. Haunstrup talte med sin smukke stemme og i sit skønne sprog til børnene så inderligt, at det ret gik dem til hjertet. – Møder man gamle elever fra de første år, sker det ofte, at de siger: »Det var en dejlig tid.« Spørger man så: »Hvad gjorde dybest indtryk?« får man svaret: »Juletræet«!

Den sidste mobikaner.

Broens
 FARVE & TAPET
 GRDL. 1886

Amagerbrogade 57

Am 51

Den nye Kommuneskole i Sundbyerne En Højtidelighed i Dag

Samtidig med Feriens Afslutning staar tre nye Kommuneskoler færdige til at tages i Brug. Skolen i Holsteinsgade, Pavillon-skolen i Valby – som vi tidligere har gjort til Genstand for Omtale – og Skolen i Sundbyerne, der er bleven taget i Brug i dag ved en Højtidelighed, som fandt Sted i Skolens Gymnastiksal i Overværelse af Viceskoledirektør Rolsted. Fra Gymnastikhuset vajede Dannebrog, medens Skolens kvindelige Inspektør, Frk. Haunstrup inde i Gymnastiksalen talte til de forsamlede Elever og Lærerpersonalet.

Den nye Skole ligger op til den brede Amager Fælledvej paa den Spids af det Kommunen tilhørende trekantede Areal, som er beliggende nord for Arbejdsanstalten »Sundholm«.

Medens det som Regel er Stadsarkitekten, der forestaar Skolernes Opførelse, har Opførelsen af denne Skole været overdraget til Arkitekt N. C. Christensen, der har udnyttet Byggegrunden paa en sjældent fortrinlig Maade og i det hele løst den ham stillede Opgave særdeles tilfredsstillende.

En Ejendommelighed ved den nye Skolebygning er, at Gymnastikhuset er sammenbygget med selve Skolebygningen, fra hvis Midte den udgaar. Gymnastikhuset, der adskiller Drengenes og Pigernes Lege-

pladser, indeholder to rummelige Gymnastiksale, begge forsynede med Galleri og prydede med Københavns Vaaben, udførte i røde Mursten paa de hvide Vægge. Fra Gymnastikhusets Tag, der er fladt og indhegnet af et dekorativt Smedejernsgitter, er der en vid og uhindret Udsigt ud over Amagerfælled og Kallebodstrand, hvis Vande fortoner sig i det fjerne. Man har da ogsaa tænkt sig at inddrage dette i Anskuelsesundervisningens Tjeneste.

Overdækkede Indgange, baarne af Granitstøjler, fører fra de store asfalterede Legepladser op i selve Skolebygningen, der er opført i tre Etagers Højde. Disse overdækkede Indgange, der bidrager til at give Bygningen Holdning og bringer en behagelig Afveksling i de store, røde Murstensflader, er ikke alene til Pynt, men ogsaa til Nytte, idet de gør Tjeneste som overdækkede Legepladser. Paa Legepladserne lægger man ogsaa Mærke til de særlig konstruerede Drikkevandskummer, hvorfra Børnene drikker direkte af Vandstraaler, afpassede til dette Brug, hvorved man undgaar Anvendelsen af de uhygiejniske fælles Drikkebægere. Paa hver Drikkevandskumme er anbragt følgende lille Fyndsprag: »Kildevand skader ej Forstand«.

Den nye Skole indeholder ialt 28 al-

Hvor og hvornår træffes vi?

Vi mødes selvfølgelig hver tirsdag kl. 20

i klubben for alle fotointeresserede.

Oplysninger: FOGRA FOTO, Egilsgade 44, S

**Bryggens
Fotoklub**

mindelige Klasseværelser, der alle vender mod Syd, Øst og Vest, foruden særlige Undervisningslokaler for Naturhistorie, Fysik, Tegning, Sløjd og Haandgerning samt for Husholdning og Madlavning. Fremdeles rummer Skolen en Badeanstalt med Fodbruser og Styrtebade samt et Bespisningslokale til Brug for Børnenes Bespising i Vinterhalvaaret.

Skolens Opvarmning og elektriske Belysning sker fra det nærliggende Sundholm, fra hvis Kedelhus de nødvendige Ledninger fører over til Skolens Kælderetage, hvorfra Skolebetjenten kan regulere Temperaturen i de forskellige Klasser.

Foran og ved Siden af Skolebygningen anlægges en mindre botanisk Have, ligesom der også er udlagt Have ved Inspektørboligen, der er indrettet i en villalignende Bygning tæt op til Skolen.

Det nye Skolekompleks, der er opført af røde haandstrøgne Mursten, dækket med

røde Falstagsten, ligger i frie og smukke Omgivelser. Dets gode Nabo er den udstrakte Amagerfælle, og fra Arbejdsanstalten adskilles den af en ca. 250 Alen bred ubebygget Grund, der tilhører Kommunen, og som let vil kunne omdannes til en fortrinlig Sportsplads.

Ved Skolens Opførelse har følgende Haandværksmestre og Firmaer medvirket: Murermester Jens Arnung, Tømrermestrene Baaring og Topp, Firmaet F. A. Hansen, Kjøge (Snedkerarbejdet), Blikkenslagermester N. P. Nielsen, Smedemester Setterberg, Glarmester Matzen, Malermester Severin Nielsen, Maag & Møller (Stenhuggerarbejdet) og Københavns Entreprenørforretning og Cementstøberi.

Ingeniørarbejderne er udførte af Stadsingeniøren, medens Arkitekt Ove Funch-Espersen har været Konduktør ved Bygningen.

Annonce

M. K. 31 siger TAK og TIL LYKKE!

Det er en kendt sag, at håndboldklubben M.K. 31 igennem årene har hentet nogle af sine bedste spillere blandt Amagerbroskolens elever, ligesom skolens lærere og ledelse altid har mødt klubbens arrangementer med forståelse og velvilje.

Igennem 7 år har endvidere Amagerbroskolens filial i Peter Vedelsgade givet husly til »M.K. 31's Fritidsklub«, en statsanerkendt ungdomsinstitution, hvor enhver dreng i alderen 7—18 år i sæsonen fra september til maj kan dyrke en lang række fritidsbeskæftigelser indenfor sport og husflid.

Det er et lykkeligt sammentræf, at klubbens hidtil bedste sæson, hvor 1. holdet har spillet sig op i landets fineste række, 1. division, og ungdomsholdet 1. ynglinge har erobret det fornemme danmarksmesterskab, netop falder sammen med skolens eget store jubilæumsår.

M.K. 31 benytter denne anledning til at rette en tak til skolen og dens ledelse for en altid kærkommen støtte i foreningsarbejdet, og samtidig overbringer klubben en hjertelig lykønskning i anledning af skolens 50 års jubilæum.

Kender Du din skole?

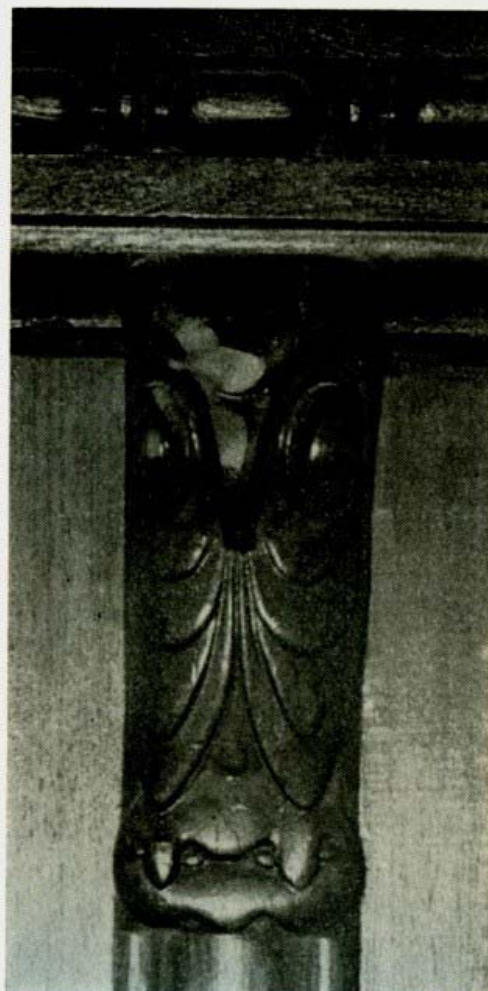
Ja, naturligvis, vil Du svare, der kommer jeg jo næsten hver dag. Jo, men kender Du alle dens små enkeltheder? Har Du undersøgt den rigtigt i alle dens kroge? Hvis Du har brugt dine øjne godt, vil Du nemlig have opdaget, at den langt fra ligner de fleste andre bygninger som f. eks. det hus, Du selv bor i.

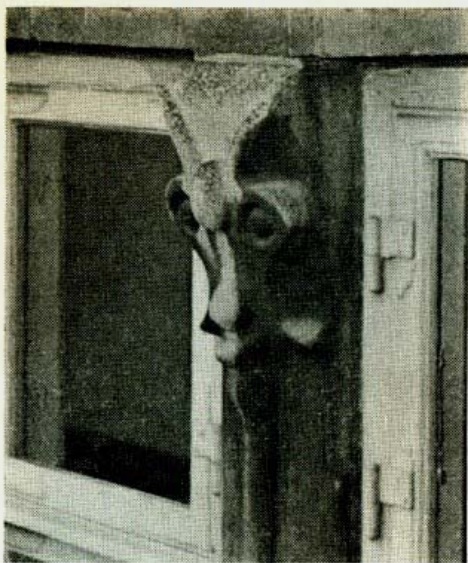
Allerede inden Du griber efter håndtaget i lågen, bliver Du betragtet af en hund eller en kat; ja, de er selvfølgelig ikke levende, men formet af sten og sidder i muren på hver side af lågen.

Hunden og katten har for resten fået selskab af to agerhøns, der forventningsfulde fra deres plads over indgangen kigger op i et træ – måske kundskabens træ. Lågens svære messingdørgreb ser efterhånden lidt træt ud, men tænk også på, hvor mange drenge- og pigehænder, der i løbet af halvtreds år har taget i det, og måske ikke alle lige blidt.

Hvis Du imidlertid ikke allerede selv har opdaget dyrene ved lågen, har Du såmænd heller ikke set de mange andre væsner, der dagligt er tålmodige vidner til skolelivets brogede hverdag; men husk at kigge efter dem næste gang, Du kommer i skole – Du kan

let finde mange flere: En trolld ved vandposten, en hønemor ved indgangen til trappen, ja, selv en ugle, klogskabens fugl, midt på hoveddøren; den har i øvrigt fået en skramme i hovedet, men det betyder forhåbentlig ikke noget.

Men når vi nu er i gang med at undersøge bygningen, vil Du sikkert give mig ret i, at det er med et halvtreds år gammelt skolehus som med et ældre menneske – det har af bygmesterens hånd og tidens tand fået sit særpræg: Den ældres rynker og furer og murværkets mange fabeldyr og lågens slidte håndtag; og ligesom vi ganske naturligt behandler det ældre menneske

*med varsomhed og tager hensyn til
dets svagheder, må vi i det daglige
tænke på, at halvtreds år er mange år
for en skole.*

E. L-J.

FREMTIDSØNSKER

Da jeg kom til Amagerbro skole den 1.3.59, forelå der flere ombygningsplaner, og det var tydeligt for enhver, der kom inden for skoleporten, at vi måtte stå i første række ved fordelingen af de betydelige bevillinger, man i de senere år har givet til modernisering af ældre skoler. I vor årsberetning er der gjort rede for, hvad der hidtil er udført, først og fremmest det ny varmeanlæg og gymnastiksalsbadet. Siden er der taget fat på faglokaler, kontorer m.m., ligesom der er gode udsigter til, at det længe nærede ønske om modernisering af toiletforholdene i forbindelse med en flytning af legepladserne om i solsiden, snart vil gå i opfyldelse.

Vi er selvfølgelig glade for, hvad der hidtil er nået, men der er stadig en meget lang vej frem. Vort inventar er i en sørgelig forfatning. Bortset fra enkelte lokaler, der har fået ny borde, er det meste af vort bohav på alder med skolen, så vor ønskeseddel på fødselsdagen er lang!

Vi kan dog glæde os over, at mange af vore ønsker allerede har mødt forståelse, og jeg vil i den anledning gerne takke vore nærmeste medarbejdere i skoledirektionens bygningsafdeling, der har strakt sig så langt, som bevillingerne har tilladt dem.

Naturligvis har så omfattende ombygninger ikke kunnet udføres i sommerferien alene, og jeg føler trang til at takke mine kolleger, fordi de har taget de mange ulemper med godt humør og ind imellem ligesom jeg glædet sig over, at der dog sker noget.

Hvor lang tid der vil gå, før skolen er i en sådan stand, som vi gerne ønsker den, afhænger fremdeles af to vigtige faktorer, og må jeg derfor slutte med at udtrykke vore to varmeste ønsker for Amagerbro skoles fremtid: Rigeligt med bevillinger og håndværkere.

Svend Christensen.

Amagerbroskolens inspektører

gennem 50 år

Marthea Haunstrup

1. april 1910 til 31. decbr. 1928

L. A. Suhr

1. jan. 1929 til 31. oktbr. 1934

J. Skibelund Eeg

1. novbr. 1934 til 28. febr. 1959

Svend Christensen

fra 1. marts 1959

